

Fővárosi Ítéltábla

2.Kf.27.313/2003/4.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a FiberNet Kommunikációs Rt. (Budapest) felperesnek a Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa (Budapest) alperes ellen versenyügyben hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében, amelybe a UPC Magyarország Kft. (Budapest) alperes pernyertessége érdekében beavatkozott, a Fővárosi Bíróság 2003. évi május hó 9. napján kelt 3.K.33.815/2002/5. számú ítélete ellen a felperes által 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 7.000 (azaz hétezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az illetékhivatal külön felhívására - 24.000 (azaz huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Az irányadó tényállás szerint Berettyóújfalun a felperes és az alperesi beavatkozó is kábeltelevíziós szolgáltatást végez, a város területének jelentős részén a felperes (illetve jogelődje) rendelkezett

hálózattal. Az alperesi beavatkozó soros hálózata csak kisebb, de a felperesi hálózattal is lefedett területre terjedt ki, amelyet 2001. évre csillagpontos hálózatra épített át. Az alperesi beavatkozó 2001-ben arról tájékoztatta a rendszeréhez csatlakozni kívánókat, hogy bekötéskor semmilyen díjat nem kell fizetniük, továbbá, hogy a „lakótelepen a lakásszerelés és a hálózatra való rácsatlakozás ingyenes”. Az alperesi beavatkozó előfizetői szerződésének általános feltételei szerint az igénylő egyszer fizetendő díjként bekapcsolási díjat abban az esetben fizet, amennyiben a csatlakozás hozzá még nincs kiépítve, rákötési díjat pedig akkor; ha a csatlakozás az adott szolgáltatás-hozzáférési ponton már kiépült, és a rendszerre való rákapcsolás szükséges. Az alperesi beavatkozó 1999-ben és 2000-ben 800 Ft, míg 2001. évben 821 Ft előfizetési díjat számított fel. Felperes előfizetőinek a száma - az alperesi beavatkozóval közös területen - 2001. március hónaptól folyamatosan növekvő mértékben csökkent.

Az alperes hivatalból indított vizsgálatot annak megállapítására, hogy az alperesi beavatkozó által Berettyóújfalun 2001. évben alkalmazott havi előfizetési díj mértéke, továbbá az a tény, hogy az előfizetőkkel nem fizettetett un. csatlakozási díjat, gazdasági erőfölénnyel való visszaélésnek minősülhet-e.

A vizsgálat után az alperes a 2002. október hó 1. napján kelt Vj-110/2001/35. számú határozatával a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv) 77.§-ának j) pontja alapján az eljárást megszüntette. A határozat indokolása szerint az alperesi beavatkozóval azonos földrajzi piacon szolgáltat a felperes is úgy; hogy előfizetői képesek, illetve képesek is voltak áttérni az alperesi beavatkozó szolgáltatására. Ebből adódóan megállapítható, hogy a két szolgáltató között versenyhelyzet van a mindkettőjük hálózatával érintett földrajzi piacon, ugyanakkor a felperes az érintett piacnál jóval kiterjedtebb területen szolgáltat, ahová az alperesi beavatkozó jelentős beruházás nélkül nem léphet be. A már kiépített hálózat megléte folytán az esetben, ha az alperesi beavatkozó az árait (díjait) hosszabb távon indokolatlanul emelné meg, a fogyasztók képesek lennének visszatérni a földrajzi piacon kiépített hálózattal bíró felperesi szolgáltatáshoz. Az előfizetők hosszabb távon fennálló szolgáltató-váltási lehetősége miatt felperesnek az

érintett piacról való teljes kiszorítására még a túlzottan alacsony ár sem alkalmas, mivel a nagyobb - de az eljárás alá vont földrajzi területet is magába foglaló - földrajzi területen szolgáltató felperes a hálózatának megléte miatt bármikor szolgáltatathat az előfizetőknek. Ebből adódóan a Tpv. 21.§-ának h) pontjában írt tényállás egyik eleme, vagyis a versenytársnak az érintett piacról való kiszorítására alkalmas ár eleve hiányzik. Az alperes a visszaélés hiányára tekintettel a gazdasági erőfölényes helyzet részletes vizsgálatától eltekintett annak megállapításával, hogy a szolgáltató-váltás elvi lehetősége okán az érintett piacon a gazdasági erőfölényes helyzet sem állapítható meg.

A felperes keresetében a határozat hatályon kívül helyezését, és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Álláspontja szerint sem a Tpv. szövege, sem a jogalkotói szándék nem támasztja alá a kiszorítás fogalmának alperes általi értelmezését, amely szerint az alkalmazott ár kiszorításra való alkalmasságához szükség van a versenytárs hosszú távú, teljes, és végleges piacvesztésére. A kiszorítás mértékét a Tpv. nem szabályozza, de nyilvánvalóan ehhez nem szükséges a piacvesztésnek 100%-ban megvalósulnia, a törvény szövege is azt tartalmazza, hogy az árnak „arra alkalmasnak” kell lennie. Álláspontja szerint a kiszorítás egy folyamatosan fennálló magatartás, amely már akkor is megvalósul, ha az alkalmazott ár következtében a versenytárs piaca, ügyfélköre csökkenni kezd. Hivatkozott arra, hogy az alperes olyan bizonytalan, jövőbeli feltételezett esemény alapján szüntette meg az eljárást, amelynek bekövetkezése kétes, nem bizonyított és nem is bizonyítható. Tény az, hogy az alperesi beavatkozó az általa az országban és a térségben máshol nyújtott, közel azonos tartalmú szolgáltatások árainak töredékéért nyújtotta szolgáltatását, és ennek következtében a kifogásolt árak alkalmazásától kezdődően a felperes saját előfizetői 80-85%-át elvesztette. Emellett az alperesi beavatkozó a csatlakozást is térítés nélkül tette lehetővé, azonban nem akciós, hanem állandó jelleggel. Ezért álláspontja szerint a Tpv. 21.§-ának g) pontjában foglalt rendelkezések megsértése is fennáll, nevezetesen a fogyasztók indokolatlan megkülönböztetése.

Az alperes a határozatában kifejtett jogálláspontját fenntartva a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy az ár kiszorításra való alkalmassága tekintetében az a

meghatározó, hogy a piacra lépés természetes korlátai elégségesek-e ahhoz, hogy az árnak a megteremtett monopolhelyzetben történő felemelése után a versenytársak ne tudjanak visszalépni a piacra, illetve csak azt követően tudjanak visszalépni, miután a vállalkozás már kompenzálta korábbi veszteségeit. A perbeli esetben a felperesnek gyakorlatilag Berettyóújfalu egész területére kiterjedő hálózata van, míg az alperesi beavatkozó ezen belül egy kisebb területen van csak jelen, ezért a beavatkozó Berettyóújfalu egészét tekintve nem képei kiszorítani a felperest. Utalt továbbá arra, hogy a keresettel támadott határozat a kábeltelevíziós díjak vizsgálatára indult versenyfelügyeleti eljárást zárta le, amely eljárás nem terjedt ki a Tpv. 21.§-ának g) pontja vizsgálatára.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Indokolása szerint az alacsony ár megjelenése önmagában csak a kiszorítási szándékra utalhat. A kiszorításra való tényleges alkalmasságához azonban az is kell, hogy alkalmazója a versenytársnál jóval jelentősebb piaci erőt képviseljen, valamint olyan magas legyen a piacra lépés korlátja, hogy felemelt árak esetén valószínűtlen legyen mások piacra lépésének lehetősége. A perbeli esetben a legutolsó feltétel nem valósult meg, hiszen amennyiben a beavatkozó kompenzációs áremelést hajtana végre, úgy harmadik vállalkozások számára valóban piacra lépést gátlón magasak lennének a piacra lépés költségei, azonban a Berettyóújfalu szinte teljesen lefedő hálózattal rendelkező felperes közös piacra való visszatérése akadálymentes és azonnali lehet. Miután a gazdasági erőfölénnyel való visszaélés megállapításának egyik együttes feltétele - az alkalmazott ár versenytárs kiszorítására való alkalmassága - hiányzott, a többi feltétel vizsgálata nélkül is megállapítható volt, hogy a beavatkozó nem követett el a Tpv. 21.§-ának h) pontjába ütköző jogsértést. Az elsőfokú bíróság leszögezte továbbá, hogy a per tárgyát a Tpv. 21.§-ának h) pontjába ütközés vizsgálatára irányuló eljárást lezáró határozat felülvizsgálata képezte, ezért nem tért ki a Tpv. 21.§-ának g) pontjával kapcsolatos vizsgálat elmaradását sérelmező kifogásra.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával keresete teljesítését kérte. Lényegében megismételte és fenntartotta a keresetében foglaltakat, véleménye szerint az elsőfokú bíróság álláspontja téves és jogszabálysértő.

Hivatkozott arra, hogy az érintett piac nem Berettyóújfalu teljes területe, hanem az alperesi beavatkozó által lefedett városrész, ahol - és ez ténykérdés - jelentős mértékű piacvesztést szenvedett el. Abból, hogy jelenleg rendelkezik hálózattal a település piacnak számító részén, még nem következik az, hogy utóbb is fog ilyen hálózattal rendelkezni, és ezért a piacra való visszatérése akadálymentes és azonnali lehet.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében a fellebbezés elutasítását kérte.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékoknak a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206.§-ának /1/ bekezdése szerinti helyes mérlegelésével állapította meg a tényállást, a rendelkezésre álló peradatokból okszerű következtetésre jutott, jogi okfejtésével a másodfokú bíróság mindenben egyetért. A felperes fellebbezésében olyan új tény, vagy körülményt nem jelölt meg, amely fellebbezése kedvező elbírálását eredményezhetné.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemben helytálló ítéletét a Pp. 254.§-ának /3/ bekezdése alapján lényegében helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A fellebbezésben foglaltakra utalással mutat rá a másodfokú bíróság arra, hogy a Tpv. 21.§-ának h) pontja szerint tilos a gazdasági erőfölénnyel visszaélni, így különösen a versenytársaknak az érintett piacról való kiszorítására vagy a piacra lépésük akadályozására alkalmas, nem a versenytársakéhoz viszonyított nagyobb hatékonyságon alapuló, túlzottan alacsony árakat alkalmazni. A másodfokú bíróság egyet értett az alperessel és az elsőfokú bírósággal abban, hogy az érintett földrajzi piac Berettyóújfalunak a felperes és az alperesi beavatkozó hálózatával együttesen lefedett területe, ahol a két kábeltelevízió szolgáltató között versenyhelyzet áll fenn, és hogy a szolgáltatóváltás lehetősége miatt a kiszorításra alkalmas ár hiányával az idézett törvényhelyben meghatározott visszaélés feltétele hiányzik.

A Pp. 164.§-ának /1/ .bekezdése értelmében a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el. A felperes nem igazolta, hogy a szolgáltatóváltás lehetősége folytán az alperesi beavatkozó áralkalmazása miért lenne jogszabálysértő.

A másodfokú bíróság a sikertelenül fellebbező felperest az alperes másodfokú költsége megfizetésére a Pp. 78.§-ának /1/ bekezdése, míg a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték viselésére a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13.§-ának /2/ bekezdésében foglaltak alapján kötelezte.

Budapest,2004.évi májushó 19.napján